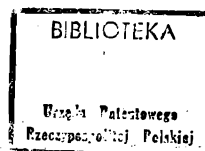

Warszawa, 6 marca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

190, 11/26

Nr 24388.

Kl. 19 a, 16.

Józef Chruścik
(Wiskitno, Polska).

E 016, 11/26

Złącze szynowe.

Zgłoszono 28 maja 1935 r.
Udzielono 9 stycznia 1937 r.

Złącze szynowe według wynalazku niniejszego nie posiada wad, powodujących wykoślenie pociągów wskutek rozkręcania się szyn, połączonych tylko za pomocą śrub, co następuje samoczynnie lub bywa spowodowane celowo, oraz nie wywołuje stuku kół wagonów na stykach szyn.

Istota wynalazku polega na tym, że szyny na końcach posiadają występy, za pomocą których tworzy się złącze szyn przez zazębienie. Odmiana wykonania przedmiotu wynalazku różni się tylko kształtem zazębienia w główkach szyn.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok złącza szynowego według wynalazku, fig. 2 — odmianę złącza według fig. 1, fig. 3 —

widok złącza z boku, fig. 4 — poprzeczny przekrój szyny.

Fig. 1, 2 i 3 uwidoczniają zazębienia szyn na stopach, szyjkach i główkach.

Właściwość tego złącza jest taka, że szyny, połączone przez zazębienie, tworzą wiązanie, które uniemożliwia wysunięcie się jednej z nich zarówno w kierunku pionowym jak i poziomym, tworząc jakby jedną nierozzerwalną całość.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Złącze szynowe, znamienne tym, że końce każdej szyny w stopach, szyjkach i główkach posiadają zęby, za pomocą któ-

rych szyny w miejscu połączenia jednej z drugą zazębiają się.

2. Złącze szynowe według zastrz. 1, znamienne tym, że występy posiadają kształt prostopadłościanów.

3. Odmiana złącza szynowego według zastrz. 2, znamienna tym, że koniec główki

jednej z łączonych szyn posiada występ, utworzony przez ukośne ścięcie z dwóch stron boków tej główki, druga zaś szyna posiada w końcu główki odpowiednie wycięcie.

J ó z e f C h r u ś c i k.

Fig. 1.

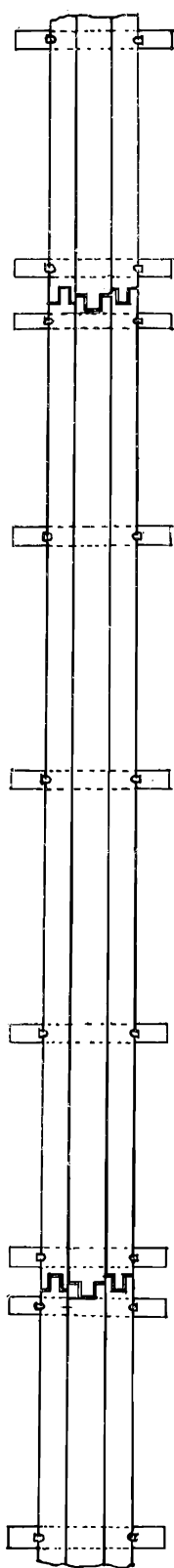

Fig. 2.

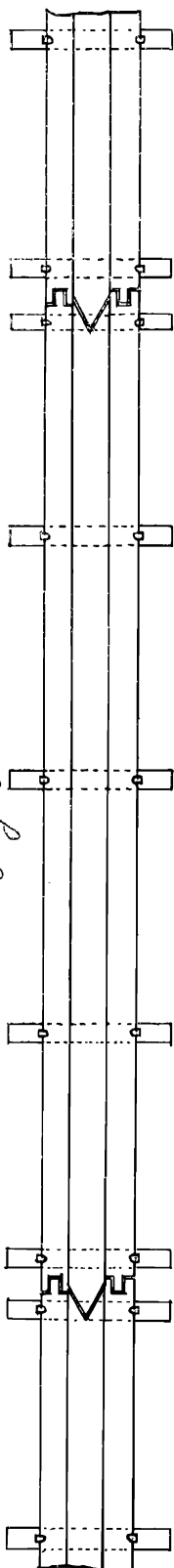

Fig. 3.

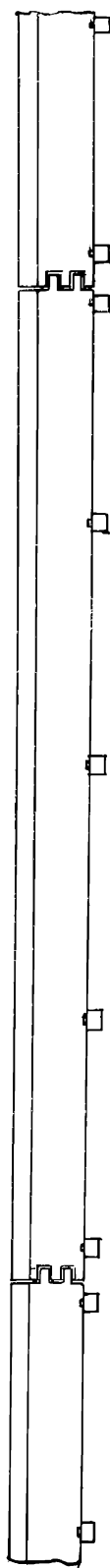

Fig. 4.

